

ملاقات با بانوی همیشه جوان

مرضیه برومند
که با فیلم «دختر پری خانم» به جشنواره آمده همیشه برای ما زنی قوی، شاد و قابل اطمینان باقی خواهد ماند

◀ **علیرضا محمودی**

خبر حضور مرضیه برومند ۷۴ ساله در فیلم «دختر پری خانم» ساخته علیرضا معتمدی به عنوان بازیگر، بازگشت یک چهره مهم تاریخ نیم قرن تلویزیون فارسی به حرفه‌ای است که او کارش را بعد از فارغ التحصیلی از دانشگاه تهران با آن آغاز کرد. نخستین تصویری که از او در سینمای ایران ثبت شده بازی در نقش پرستاری متفاوت در بیمارستانی فسادزده به کارگردانی داریوش مهرجویی فکید بود و حالا ۵۰ سال بعد او خود را به دست کارگردانی سپرده که داستان‌هایی با قهرمانی خودش درباره روزمرگی و تباه‌شدگی روزانه روایت می‌کند.

انتخاب برومند برای حضور در چنین پروژه‌ای هر چه باشد هوش سازنده دهه شصتی ما را بر جسته می‌کند و البته مضمونی مناسب برای نویسندۀ این نوشته کوک. مرضیه برومند هرگز بازیگر پر کار و بازیگری برایش سرنوشت نبوده اما حضورش در سومین فیلم معتمدی ما را یک راست متوجه آن چیزی می‌کند که به‌خاطر آن مرضیه در میان همه کارگردانان زنی که از خود رد اثری در تلویزیون و تئاتر با برنامه‌های تلویزیونی گذاشته‌اند شاخص و مشخص باشد. مرضیه برومند، ستاره زنان کارگردان در سینماست. این ستایش را تاریخ نصیب او کرده است. تاریخ بی‌رحم و فراموشکاری که میلیون‌ها اسم را پاک می‌کند در برابر این مرضیه راضی به فراموشی نیست. احترام او همیشه واجب بوده و خدشه‌ای به آن وارد نخواهد شد. او با سابقه بازیگری در سریال‌های کودکان همچون «کدوی تنبل» به کارگردانی رضا بابک و سریال‌های بزرگسالان همچون «سلطان صاحبقران» به کارگردانی علی حاتمی در دهه ۱۳۶۰ خودش را در

مدرسه و شهر موش‌ها به مدیران جوان جام جم معرفی کرد؛ زنی قوی که نگاهی باطراوت به زندگی دارد. آب زمزم برای رسانه‌ای که در دوران جنگ نیازمند انتشار پیام‌های اخلاقی اما جذاب برای مخاطبان کودک و نوجوانی بود که سرگرمی‌ای به جز مبله‌های سیاه و سفید توشیبا و گروندیک نداشتند.

۳۳ سال برومند در این دوران برای کودکان و بزرگسالان رسانه تلویزیون اعتماد به نفس برنامه‌سازی را به تولیدکنندگان برنامه‌های رایج آنتن پرکن بازگرداند. احساس اهمیت کارهای نمایشی بیش از اخبار و تحلیل‌های سیاسی با برومند به راهروهای ساختمان

مرضیه برومند در پشت صحنه فیلم «شهر موش‌های ۷۴» (۱۳۹۳)

فیلم‌هایی که امروز می‌بینیم

چطور تجربه شخصی‌مان را به فیلم تبدیل کنیم؟

دختر پری خانوم (علیرضا معتمدی)

◀ **ناهید پیشور**

سومین ساخته بلند علیرضا معتمدی در تداوم دو تجربه قبلی‌اش «رضا» و «چرا گریه نمی‌کنی» که بی‌ربط به فضای عمومی سینمای ایران، مبین فیلمسازی شخصی بودند، احتمالاً هیچ ارتباطی با فیلم‌های جشنواره امسال ندارد. معتمدی پیش از این نشان داده علاقه‌مند به خلق فضا و حال و هوایی نزدیک به زندگی روزمره با تلقی و نگاهی کاملاً شخصی است و ابایی ندارد که قواعد کلاسیک قصه‌گویی را رعایت نکند و در عین حال سراغ سینمای ضدقصه هم نرود. «دختر پری خانوم» که حضور مرضیه برومند در آن پس از سال‌ها دوری از سینما خبر ساز شده، نخستین فیلم معتمدی است که یک نهاد دولتی در آن سرمایه‌گذاری کرده است. فیلمی که با مشارکت بنیاد فارابی ساخته شده و جز مرضیه برومند، سها نیاستی، صحر اسداللهی و زهرا خدادادی دیگر بازیگرانش هستند و مثل ۲ فیلم قبلی معتمدی خود نقش اصلی مرد را بازی کرده است. «چطور تجربه شخصی‌مان را به فیلم تبدیل کنیم؟» عنوان ورکشاپی بود که علیرضا معتمدی برای فیلمسازان جوان برپا کرد. عنوانی که پاسخش را می‌شود در «رضا» و «چرا گریه می‌کنی؟» دریافت کرد. «دختر پری خانوم» که ظاهراً با دل دادن بیشتر به عالم خیال ساخته شده، پاسخی تازه به این پرسش است.

مردی از طبقه فرو دست (اردوبهشت/محمد داودی)

فیلمنامه‌نویس چند فیلم مطرح این سال‌ها «قصر شیرین» و «نگهبان شب» به کارگردانی رضا میرکریمی و «بی‌همه چیز» ساخته محسن قرایی در نخستین ساخته بلند سینمایی‌اش سراغ درام اجتماعی، گونه محبوب سینمای ایران، رفته است. در «اردوبهشت» حامد بهداد نقش مردی از طبقه فرو دست را بازی می‌کند که پیگیر پرونده دختر در گذشته‌اش است. فیلمنامه «اردوبهشت» را داودی به همراه کاظم دانشی، چهره پرکار جشنواره امسال، نوشته و تجربه فیلم فجر نشان داده که فیلم‌هایی از این دست مورد توجه تماشاگران و منتقدان قرار می‌گیرند.

سنگ بزرگ

مارون (امیراحمد انصاری)

امیراحمد انصاری کارگردان فیلم‌های «هاری» و «خون مردگی» از درام اجتماعی به سمت فیلم زندگینامه‌ای رفته است. «مارون» درباره زندگی دراماتیک و پرفراز و نشیب شهید هدایت‌الله طیب است. شهیدی که از دوران دانشجویی در آمریکا تا پیوستن به جریان انقلاب و حضور در جبهه‌ها زیستی قهرمانانه را تجربه کرد. در «مارون» امیرحسین فتحی نقش شهید هدایت‌الله طیب را ایفا کرده است و نکته جالب توجه حضور جمشید هاشم‌پور در این فیلم است.

مرضیه برومند همیشه برای ما زنی قوی، شاد و قابل اطمینان باقی خواهد ماند. او به لطف داستان‌هایی که خوب تعریف کرده به این شمایل دست یافته است. در پنجمین روز جشنواره بازگشتش را به بازیگری تماشا می‌کنیم. او همیشه ما را زمانی که صرف او کرده‌ایم خشنود می‌کند

روزنامه چهل و چهارمین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر

44nd
FAJR INTERNATIONAL
FILM FESTIVAL
 چهارشنبه ۱۵ بهمن ۱۴۰۴ - شماره ۵